

LIETUVIAI KALIFORNIJOJE

LITHUANIANS OF CALIFORNIA**A MONTHLY BULLETIN

VOL. I, No 4

GEGUŽES--MAY, 1946

MOTINOS DIENOS PROGA

Gegužės mėnesio antrasis sekma-
dienis yra dedikuojamas MOTINOS
garbei. Tą dieną visi, neatsi-
žvelgiant religijų, tautybių, poli-
nių įsitikinimų skirtumų, pagerbia
savo motinas. Tai universalinė šven-
tė, nes kiekvienas turi motina ir
kiekvienam ji yra vertingiausias as-
meniu pasaulyje.

Motinos brangumą ypač šio karo
metu pajuto milijonai žmonių, ku-
rie dėl įvairių priežasčių tapo at-
skirti nuo šeimų. Laimingi tie, ku-
rie vėl galėjo grįžti į šeimas, bet
yra milijonai Europos žmonių, kurie
dėl "trijų didžiųjų" įtakos sferų
politikos tapo amžinai atskirti ar
išstremti. Ypač raudonasis fašizmas
sugriovė daug Baltijos, Balkanų ir
kitų tautų šeimų. Motinos niekad
nematys savo vaikų, o vaikai, jei
dar liko gyvi, sielojasi, kad nega-
li padėti savo motinoms. Motinos
liūdi, kad negali padėti savo vai-
kams, nes nežino, ar jie dar gyvi
tebėra, ar jau jų kaulai triūnija
kur Kazakastano, Altajaus tundrose,
ar Sibiro šaltuose miškuose.

Kai visi perka dovanas savo mo-
tinoms ir siunčia puikias sveikini-
mo atvirutes, ne vienam Amerikos
lietuviui nuriėda ašara per skruos-
tus. Jie pagalvoja apie savo moti-
nas, kurios būdamos nekaltos tapo
žiauriomis šio karo aukomis- vienos
buvo sunaikintos nuo priešų ugnies,
kitos mirė iš rūpesčio ir bado, dar
kitos buvo atskirtos nuo vyrų, šei-
mų ir išstremtos Rusijon ar Vokie-
tijon. Sunkiai bėmanoma dabar jas
suselpti maistu ar rūbais.

Didžiosios valstybės sulaužė
visus gražiuosius pažadus (Atlanto
Charterį), gražinti laisvę tiek
tiek didelėms tiek mažoms tautoms.

TO MOTHER.

"Mother" is a lovely name to behold
It means she's faithful and true,
Helpful, loyal and loving-
Never to be forsaken, but always
there.

Our sorrows she will wipe away,
Our joys she will share,
Burdens she will help bear.
And always us she will care

Her life is our life
Which she has devoted to us:
Never to waver,
As she is one above all others.

Therefore we should love her
Give her happiness in every way
For she deserves so much-
And yet we give so little every
day.

So may God bless her
Keep her from harm and danger
and as life progresses
May we love and adore her,
Never to forsake her, but always
there.

Jean Gražis

* Please send subscriptions (\$1.00
*per year) and correspondence to:
*Anthony F. Skirius,
2721 Logan st., Oakland, 1, Cal.
* or
*Msgr. Julius Maciejauskas,
*2511 -3rd Ave.,
Los Angeles, 16, California.

Jie užkrovė Europos valstybėms žiau-
riausį ir nekultūringiausį bolševiz-
mo režimą ir dar šaiposi-tai tautų
"islaisvinimu". Tai biauži ironija!
Padarytoji skriauda lietuvių tautai
turėtų būti atitaisyta.

EUROPE'S SADDEST HUMAN PROBLEM

(Here are excerpts from an article written by Harold C. Gardiner in AMERICA of April 6, 1946).

On November 30, 1945, in three Swedish camps, internees sentenced to deportation into Soviet territory went berserk. Of the 2,700 concerned, some attempted suicide and others began a hunger-strike in order to stall the deportation; included was a large number of Lithuanians, Latvians, and Estonians. The panic into which they were thrown was the most dramatic sample we have had to date of the stark fear and terror which are gripping literally millions in Europe, and especially eastern Europe, when they stare at the imminent specter of deportation.

"UNREPATRIABLES"

Who are these "unrepatriables"? They fall into two classes: those who are unwilling to be repatriated and those who are of undiscoverable nationality. In this second group, for example, are included the thousands of nomad children who are either orphans or have lost track of their parents. But the group which is attracting so much attention these days and arousing such bitter feeling in both camps is the first: those who are simply unwilling to go home. The greater majority will not, if they can help it, return home because they fear that the political, social, and religious conditions of their countries have so changed that they would be subject to discrimination and active persecution.

These are the people, then, whom we must envisage when we think of "displaced persons"; it is around them that there is being waged a battle for and against human rights that will come into the open at the UNO meeting this autumn.

(Writer Gardiner then discusses the plight of the Ruthenians, Ukrainians and Hungarians, who are being forced back into their native, now Russian-dominated, land. Also he points out the extensive problem of repatriating the Polish army-in-exile which consist of some 147,000 men. The writer then makes this remark about the Baltic people:)

"The Baltic states add their numbers to the problem. Though Russia considers Latvians, Lithuanians, and Estonians to be Russian nationals, they certainly do not so consider themselves, nor do the United States and Britain. Accordingly, figures released by Allied military governments show that by the fall of 1945, of the 21,000 Estonians and 47,000 Lithuanians in the western occupation zones, none had been repatriated; of 61,000 Latvians, only 1,000 had returned home.

ANGLO-AMERICAN PROTESTS

The Balts, the Poles, the Ruthenians and Ukrainians and many others scattered among other nationalities are the kernel of this distressing problem. It is quite true that the United States and Britain have taken a public stand in favor of respecting the wishes of these "unrepatriables" at the London UNO meeting, American and British delegates opposed the Russian demands, which that country had first introduced into the stormy conference of Foreign Ministers at London on September 24, 1945, when the Soviet delegate demanded that "Russian nationals" be sent home more rapidly from the American and British zones. Again, Secretary of State James F. Byrnes, in announcing on March 15 that the United States was studying the advisability of closing all displaced-persons camps in the American zone between August 1 and September 1 of this year, at the same time gave assurance that persons in those camps would not be obliged to return to countries of their origin if they did not care to do so.

Despite this official stand, however, the pressure toward forceful repatriation continues, and there are indications that the United States has yielded to it in some instances.

Sir George Rendel, an English delegate to the Atlantic City UNRRA meeting, caustically remarked, on March 26, that it was "nonsense to say

TRETININKAI RINKS MAISTA

Siandieną, kada rašiau tą iš mano parapijos pranešimą, atėjo Vincas ir Emilija Mitkai nešini dvyliką kėnų gražiausio maisto (kumpių etc.), kad nusiųčiau lietuviams pabėgėliams. Mūsų tretininkai irgi pasiūžė eiti per krautuves ir namus rinkti kėnuoto maisto, ir aš turiu vilties, kad už poros savaičių galėsime koki tūkstantį svarų kėnuoto maisto išsiųsti į Brooklyn, N.Y.. Jie iš ten pristatys tiems, kurie ir per Vėlykų šventes neturėjo mėsos trupinio burnoje. Džiaugiuos, kad lietuviai katalikai ir nuo Pacifiko pakrančių nepmiršta savo kenčiančių brolių bei seserų.

LAUKIAME KUN. KUČINSKO IR KUN. TAMULIO.

Gavau žinią, kad už poros savaičių atvyksta mano pagalbininkas kunigas Jonas Tamulis, ir gal tame pačiame laike atvyks ir antras mano pagalbininkas kunigas Jonas Kučinskas. Tada gal galėsime daugiau nuveikti, kai trise stosime į darbą.

RŪBAI TREMTINIAMS

Iš mūsų parapijos išsiųsta į Brooklyn, N.Y. 570 svarų rūbų (iš viso jau išsiųsta 18.000 svarų), 360 kėnuotos mėsos ir 528 kėnuoto pieno. Dar daugiau ruošiamės išsiųsti.

PAMALDOS UŽ LIETUVĄ KATEDROJE

Gegužės 12 dieną Los Angeles Katedros bažnyčioje bus pamaldos už pavergtą Lietuvą ir kitus krastus. Dalyvaus Jo Eks. Arkivyskupas John J. Cantwell ir bus Lietuvos atstovai su lietuviška trispalve vėliava.

PARAPIJOS CHORO KONCERTAS

Gegužės 19 dieną įvyks Sv. Kazimiero parapijos choro koncertas Blessed Sacrament bažnyčios salėje, 6657 Sunset Blvd. Bus prakalbos atvykusių iš Lietuvos kunigų ir prof. Pakšto. Pelnas nuo koncerto skiriamas nupirkimui maisto badaujantiems Europoje lietuviams.

NAUJI "KALIFORNIJOS LIETUVIŲ" BIULETENIO PRENUMERATORIAI

Nuoširdžiai dėkojame šiems vėliausiems remėjams bei skaitytojams, kurie užsisakė mūsų biuletinį:

John Bardy

Adam M. Macarus

Vincent Burda

N. Mockus

P. Zilinskas

Mrs. Z. Waitek

Dr. V. Stack

Joe Pol

Miss E. Zilinskas

Frank Mason

A. Sereika

Josephine Emerson

Mrs. M. Zidkus

Mike Malin

J. Dubauskas

Eli Repsis

YOU ARE SINCERELY INVITED TO ATTEND THE

C O N C E R T

GIVEN BY THE CHOIR OF ST. CASIMER'S CHURCH

which will take place at

BLESSED SACRAMENT PARISH HALL
6657 Sunset Blvd., Los Angeles, California

on May 19th, 1946

IŠ LOS ANGELES LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ VEIKIMO

Rašo Bronė Starkienė

BALF SUSIRINKIMAS

BALF, Los Angeles skyriaus susirinkimas įvyko kovo 24-tą dieną, 1946 p.p. Sareikų namuose.

Iš BALF skyriaus išdininko N. Mockaus raporto paaiškėjo, kad iki šiol Fondui per mūsų skyrių buvo pasiųsta pinigų dėl rūbų pirkimo ir dėl maisto \$251.00. Stambiausių aukotojų buvo J. Kumeta, kuris paaukojo \$125.00. Sekantis sekė Kultūros ir Labdaros Klūbas. Kiti pinigai buvo likę nuo parengimo, įvykusio praeitą rudenį.

Dabar einant vajui dėl rašomos medžiagos pabėgėlių vaikučiams Europoje, A.L.T. skyriaus surengtame Lietuvos Nepriklausomybės 16 Vasario minėjime buvo surinkta \$157.00 tam tikslui. Ir vėl Kultūros ir Labdaros Klūbas prisidėjo su \$50.00 auka taip, kad šiam vajui mūsų kolonija ir vėl prisidėjo su \$207.00. Pinigus pasiųs tam reikalui BALF mūsų skyriaus išdininkas N. Mockus. Viso pinigais iš mūsų mažutes kolonijos susidaro \$458.00.

Rūbų rinkime, žinoma, niekas tiek nepadarė ir negalėjo padaryti, kiek gerb. pral. J. Maciejauskas. Pats daug dirbo ir turėjo kaimynų-parapijų, kurie labai daug padėjo. Jam atsisaukus į svetimtaučių parapijas, žmonės atsiliopė labai jautriai. Ne tik žmonės, bet ir pat pralotas važinėdamas rinko rūbus. Na, o kur pakavimas, valymas, lopymas, tvarkymas, kalimas dėžių etc. Čia pralotui į pagelbą atėjo Sleniai, Mitkai, Slateriai, Miškiai, Kruminai, Sareikiai, Morkūniėnė ir, turbūt, daugelis kitų, kurių aš nei pavardžių nesuspėjau sužinoti. Tai buvo darbas--darbas pasišventusių lietuvių saviems ištieti pagelbos ranką.

Nėrimas megstinių netaip jau sparčiai eina, bet iki šioliai jau yra nunerta apie tuzinas nertinukų vaikams. Čia, mat, neužtenka noro, reikia ir mokėti nerti.

Valdyba liko ta pati šiems metams: pirm.-K. Lukšis, Sekretorė--B. Starkienė, išdininkas--N. Mockus, kasos globėjai--M. Sareikienė ir M. Miškiene. Be Butų malonu, kad į šaukiamus susirinkimus visi nariai atsilankytų ir užsimokėtų savo metinį mokestį, kuris yra taip mažas (\$1.00) metams. Tai yra labai maža pareiga, o ašarą ne vienam gal nusluostyti...

Pasiūlius A. Janušauskui, skyrius nutarė suruošti didesnę subuvimą pabėgėlių naudai ateinantį rudenį, kviečiant talkon ir kitas mums prijaunčias grupes. Pats sumanytojas apsiėmė pasirūpinti svetaine ir parengimui tinkamą dieną užregistruoti.

A.L.T. REIKALAI

A.L.T. skyriaus susirinkimas įvyko kovo 24 dieną pas tuos pačius gerus lietuvius A. ir M. Sareikus. Raportai buvo išklaustyti iš Vasario 16 dienos minėjimo, kurį buvo suruošęs mūsų skyrius. Minėjimą skaitome pasisekusiu. Kitais metais su noru ir užsimojimu suruošime dar išpūdingesnę minėjimą. Padaryta auka BALF \$157.00 rašomajai medžiagai supirkti pabėgėlių vaikučiams Europoje. Perrinkta valdyba 1946 m. Dėl nesveikatos šeimoje mūsų darbštusis pirmininkas N. Mockus atsisakė nuo savo pareigų. Gaila buvo jį paleisti iš pirmininko pareigų, nes jis yra vienas iš darbščiuju ir sumaniųjų lietuvių mūsų kolonijoje. Skyrius yra dėkingas jam ir linki sveikatos jo šeimai.

A.L.T. skyriaus pirmininku yra išrinktas nemaziau darštus Petras Žilinskas. Draugijų pareigom apkrautas, bet visuomet atlieka apsiimtą darbą. Linkime ištvermės ir pasisekimo naujose pareigose.

Vice-pirmininku išrinktas A. Janušauskas. Labai malonu matyti A. Janušauską nuoširdžių lietuvių tarpe. Sveikiname. Kiti valdybos nariai lieka senieji--"pėrnyksčiai" (berods, sekretorė--B. Starkienė ir išdininku--K. Lukšis RED.).

Kaip jau minėjau abu susirinkimai įvyko p.p. Sareikų namuose, kaip visuomet. P.p. Sareikai netik, kad darbuojasi įvairios draugijose, bet niekuomet neatsisako savo namus duoti susirinkimams. Jie yra labai vertinami mūsų kolonijoje, kaip darbštūs ir nuoširdūs lietuviai.

MŪSU CHORAS IR CHORISTAI

Mūsų vargoninkė p-lė G. Gražytė vaidina-šoka naujoje filmoje. Bus idomu ją vėl pamatyti filmose.

Turbūt choristus niekur ir niekas taip gerai netraktuoja, kaip esame traktuojami Los Angeles Sv. Kazimiero lietuvių parapijoje. Ar tai po dainų ar giesmių, visuomet vaišės: kava, vynas, užkandžiai. Mūsų Genovaitės mamytė p. Gražienė, M. Slaterienė, Z. Morkūnienė po pamokų jau mūsų laukia prie apkrauto stalo. Nežinia, kam čia dėkoti. Gal geriausia išpultų pralotui, bet nemažiau ir tom meterim, mūsų globėjom.

Malonu, kad K. Malinauskienė ir vėl mūsų chore dalyvauja. Turėdama seima iš trijų mažų vaikučių, ji turi dar laiko giesmėm ir dainom! Ji ne tik, kad geras sopranas, -- ji labiausiai patikimas lojalus žmogus.

Taipogi laukiame E. Masonienės ir R. Janusauskienės į mūsų choro pamokas, kurios dėl nesveikatos šiek tiek stabtelėjo lankytis. Masonienė giesmininkė ir labai darbšti bankietuose, o Janusauskienė viena iš pirmutinių chorisčių mūsų parapijoje. Kaip gyva neužmiršiu, kai mudvi giedojo vieni dvi pirmutini "Pulkim ant Kelių" Ramiojo Vandenyno parkrasčiuose, Sv. Povilo bažnyčios sklepe!! Neturėjome nei vargonų, nei pianino, -- tai buvo pradžia Sv. Kazimiero lietuvių parapijos, Los Angelyje. Velykinis giedojimas pavyko neblogiausiai, nors Mišių giesmės buvo sunkios.

Prie mūsų gražaus būrio prisidėjo dar keli jauni žmonės su gražiais balsais ir supratimu muzikos -- tai Antanas Počiūnas, seniau buvęs mūsų choristas ir dabar grįžęs iš karinės tarnybos; F.P. Mieželiai -- dukteris ir žentas mūsų geru parapijiečių p.p. Slakių. Iš tų namų mes turime net tris puikius giesmininkus.

Pralotas J. Maciejauskas choristus vaišina puikiais velykiniais pusryčiais ir apdovanojo visus po gražų rožančių. Už tokius puikius pusryčius, viso choro vardu dėkoju pralotui Maciejauskui ir šeiminkėms: M. Slaterienei, Slenienei, M. Achšienei ir kitom, kurių vardu nežinau.

S.L.A. 75 KUOPOS SUSIRINKIMAS

S.L.A. 75 kuopos susirinkimas įvyko balandžio 12 dieną. Dalyvavo net trečdalis visų kuopos narių. Įvyko balsavimas S.L.A. centro pareigūnų. Daugumą narių balsavo už senuosius. Nutarėme rengti pikniką išvažiavimą birželio mėnesio pradžioje Aroyo-Seco parke.

Paskyrėme auką būsimajam S.L.A. seimui \$20.00, Amerikos R. Kryžiui \$10.00 ir BALF \$10.00 rašomos medžiagos pirkimui.

S.L.A. 75 kuopos korespondentė išrinkta Adelė Nausiedienė. Ji yra patyrusi rašymo srityje ir, manau, patenkins vietinius darbuotojus. Linkime pasisekimo!

KULTŪROS LABDAROS SUSIRINKIMAS

Sios draugijos protokolų sekretorė išrinkta p. Ona Lužienė. Matyt, mūsų patriarkė (jau 81 metų senutė) nepailsta ir nepasensta, kai reikalingas eina apie lietuviybės palaikymą šiame krašte. Paskyrė \$50.00 auką BALF-ui ir padarė daugiau gražių nutarimų, bet man nebuvo susirinkime neįmanoma tiksliai visą suminėti.

TRUMPOS ŽINUTES

Choriste T. Vaitekute išvažiavo į Chicago, nes motina susirgo. Choro nariai surengė Teresei išleistuves, per kurias išteikė dovanele, kad mūsų neužmirštų ir vėl sugrižtų prie choro.

Gera parapijietė ir choriste Zuzana Morkūnienė išvyko Clevelandan. Tikimės jos greitai sulaukti mūsų tarpan.

P. Varkalienė, motinėlė Elenos ir Lucijos, taipogi laikinai išvažiuoja į Chicago. Elena ir Lucija Varkaliutės yra mūsų choro narės -- daininkės.

Alex Maseliūnas, choristų geras draugas, su motina išvyko į Rytus. Po vizito grįš atgal.

Iš Kanados atvažiavo čia apsigyventi p.p. Batkai su dukrele Rūta. Labai malonu buvo juos susitikti; o K. Lukšis jau juos ir namais aprūpino--pardavė.

Kanadietė p-lė Pauliutė, kuri turi rolę gaminamoje filmoje "Forever Amber" irgi čia apsistojo ir gyvena vienoje lietuvių šeimoje. Bus idomu ir malonu ją susitikti ir pasveikinti su pasisekimu.

Miltonas Starkus yra jau paleistas iš lavyno tarnybos ir parvaziuoja namon test pradetaji mokslas U.C.L.A.. Dabar vieši Tėvų Marijonų isteigtoje kolegijoje Marianpolyje, kurioje baigė high school 1943 metais.

Los Angeles visuomenės veikėjai pageidautų artimiau susipažinti su Swyt šeima ir norėtų juos įtraukti į vietinį lietuvių veikimą.

Prof. K. Pakštas baigia paruosti ir tvarkyti knygą "Mažoji Lietuva". Jau išleidžiama jo knyga "The Modern Lithuania," kurioje aprašoma, kiek buvo padaryta visokeriopos pažangos Nepriklausomoj Lietuvoj. Be to, prof. Pakštas davė idomią paskaitą apie Lietuvą ir lietuvius kovo 27 d. Monrovijos Moterų Klubui. Apie tai čia idedame ištrauka aprašymo, kuris tilpo MONROVIA DAILY NEWS-POST, kovo 28 d., 1946.

TELLS ORDEALS IN LITHUANIA

At the Woman's Club, Wednesday Morning, March 27th, there appeared as a speaker a man who left a deep impression on the surprisingly large group of people who gathered to him. He was mild-mannered, twinkling-eyed Dr. Kazys Pakštas, professor of geography at the University of Lithuania.

Opening his discussion of "Lithuania Under German and Czarist Rules", Dr. Pakštas described the hospitality of the Lithuanian people, their spirit and courage in enduring suffering and hardships during German and Czarist invasions.

"At one time Vilna University, the oldest institution of learning in that part of Europe, was ravaged," stated Dr. Pakštas, "its professors dispersed and its magnificent library sent to Russia. But the Lithuanian people refused to obey the order to cease printing and reading books. Education went underground literally as well as figuratively. One library existed underneath a marsh. The people stored the forbidden literature in bee-hives."

"After Lithuania became a republic at the end of World War I, illiteracy dropped from 60 percent to 10 percent."

He also described the occupation by Soviet Russia. Through him you were given a new insight into Russia and its way. Not that Dr. Pakštas denounced the Soviet in any way. The significance of his statements came out through a lengthy tracing of Lithuania's history, its heritage, its culture. Most startling perhaps was the speaker's quiet statement that Russia now controls the destinies of some 20 million "slaves," as he called them--political prisoners and the like who are in camps and who are forced to work for the Soviet. In fact many of his statements were startling and certainly all interesting.

Dr. Pakštas remarked that many Lithuanian families have relatives in the United States; there are about one million Americans of Lithuanian extraction. Consequently, Lithuania feels very close to America and sympathetic with her, and in return expects American friendliness and helpfulness.

Dr. Pakštas came to America upon the invitation of U.C.L.A. to lecture in the summer session of 1939 and again for the summer session of 1940 and the second semester of 1941.

He came to Monrovia through friendship for the Rt. Rev. Msgr. Krušas, former Chicagoan now living in Monrovia.

VAIL, ARIZONA.

THE PARISH OF SANTA RITA IN THE DESERT.

Out on the Arizona ranges, 20 miles from Tucson, is the beautiful little Catholic Church of Santa Rita in the Desert.

Here in the heart of the Valley of the Sun, Rev. George F. Jonaitis ministers to a few faithful who live in or near the dying village of Vail.

While being a pastor of St. Peter's Catholic Church in Detroit, Father Jonaitis was well known in the early 20's. A Lithuanian by birth, he was educated in this country, volunteered in World War I, and while serving as a chaplain with combat troops was seriously wounded.

His desert church was built by Mrs. George Beach from the fortune left by her first husband, Jokichi Takamine, the Japanese scientist who discovered adrenalin. Rev. C. Mandin was the first pastor, who came here from Bisbee, Arizona. On February 3, 1942 he died while saying the Mass. Then Father George Jonaitis was assigned as the pastor of Santa Rita on-the-desert, and he has been pastor ever since.

Vail is scarcely more today than a name on the state map. Once it was a busy station on the main line of the Southern Pacific.

But mines which had once hauled thousands of tons of ore to Vail for shipment finally lost their riches. Cattlemen began delivering their beef to other points by truck. The railway station closed its doors. Merchants failed or moved away.

Only the little adobe church lived on.

Santa Rita in the Desert can seat 110 worshipers, although it is seldom now that more than a dozen attend a mass. But the ageless ceremony goes on faithfully with all the dignity of a cathedral service.

The figure of the Blessed Virgin is a masterpiece from the hands of a Spanish sculptor. The stations of the Cross are fine mosaics, set into plain plastered walls. The chalice is a rare example of the goldsmith's art. Father Jonaitis found it in a trench on the battlefields of France.

A few Indians, Mexican laborers and American ranchers kneel here together at mass each Sunday in an atmosphere of perfect peace.

For Father Jonaitis, accustomed to an active life in busy, growing parishes in Detroit and Omaha, the days at Vail are long. But they are not without compensations.

"There is time for meditation and for reading," he said and gestured toward the mountains. "It is a privilege to live and serve among such scenes of hallowed grandeur." (From FREE PRESS of Detroit).

THE LITHUANIAN RESIDENTS.

(Father Jonaitis gives here an account of Lithuanians who reside in or near Tucson).

Joseph Pack and his wife have been living here for some time and have a beautiful home at 2803 East 9th Street. He speaks good Lithuanian and his wife is American. He was born in White Russia, and came to Chicago 53 years ago. He has two children. One, a son, is a major in the Air Corps and his daughter, Lydia, is married to Dr.

Stan Margis has been living here for 15 years. He is a veteran of World War I.

JOSEPH PASIVICH or Pacius, 2237 Blacklidge Drive, has moved here from Chicago, and he is now a car inspector for the Southern Pacific Railroad. His father, Joseph Pacius, a retired employee of the Chicago Park District, his daughter and sons live in Tucson.

There is also a Lithuanian family in Tucson by the name of Janušauskis but calling themselves Young. Mr. Young is also a veteran of World War I.

Another Lithuanian is Mr. Dovydaitis or Davison. He too is a World War I veteran.

These are the Lithuanians whom I know personally. But there many others who live in Tucson and on ranches. Many too reside in the capital of Arizona--Phoenix.

One is Mr. E. Delancey who used to be catcher for St. Louis Cardinals and developed T.B.. His wife is of Lithuanian ancestry. She comes from Spring Valley, Illinois. He managed the base-ball team for Albuquerque, then made his home in Phoenix.

Mr. & Mrs. D. Kezes from Chicago made their home at 1129 N. 24th St., Phoenix, Arizona.

REGULATIONS SENDING LETTERS AND PACKAGES TO EUROPE

For the benefit of those who wish to send directly gift parcels to their friends or relatives in Europe, we are giving here the necessary information.

To Sweden, Switzerland, or France one may send 11 lb parcels of clothing or unspoilable food a week. No UNRRA or Red Cross card is necessary. Mail service is not obstructed: 5 cents for each first ounce and 3 c. for each additional ounce.

To Germany or Austria, whether American or British zone, only 5 lb. gift parcels may be sent to the displaced person who are in camps. An UNRRA card Form No 1 or an International Red Cross Message Card is necessary to provide to the postman with which he certifies the letter or package. Those UNRRA cards are received from the displaced persons who send them to their friends through their own postal offices. To the parcels a declaration of contents and value (Form 2966 and Form 2972 which are received at the post office) are attached. The charge is 14 ¢ for each pound. Letters to displaced persons in camps may be sent with UNRRA cards. To the civilians mail service is without restriction, although they are censored.

To Russian occupied territories, such as Lithuania, Latvia, and Estonia, mail service is similar: 5 ¢ for each first ounce and 3 ¢ for each additional ounce; air mail is 30 ¢ for each ½ ounce.

Parcels sent may be up to 11 lbs for \$1.94 postal charges. Declarations of contents and value (in 3 copies) are attached to the parcels. There are custom duties on food and new clothing which the receiver pays. Old clothing have to have a cleaner's receipt attached to them. One may send their packages through private shipping companies instead of the post office. In that case the sender pays all the dues. For instance for a package of 5 lbs, valued at \$7.00, the charges are: duties--\$5.99, 15% service--\$1.05, inspection fee--\$1.65, license fee--\$2.25, packing charges--\$2.00, shipping charges--\$2.27. Total charges --\$15.21. We have one address of a company which does this type of servicing. It is: World Tourists, Inc., 1123 Broadway, New York, N.Y.

SAN FRANCISCO CHAPTER OF ULRA

CONCERT

will be given on the 29th of June

POLISH HALL

2030--22nd St., San Francisco, California

L A I Š K A I I Š E U R O P O S

Alamedoj gyvenantis F. Rimkus gavo laišką iš Prancūzijos B.R, kurio ištraukas čia idedame.

"....Noriu Tamstai pasakyti, jog daugumos lietuvių tremtinių padėtis yra tikrai žiauri ir sunki. Su mūsų tėvyne Lietuva taip šlykščiai ir neteisingai pasielgta. Pabėgėliams tenka išgyventi tiek neišsivaizduojamų kartybių, jog tikrai daugelis pasijuntame nusivylę visą žmoniją ir pradedame manyti, jog atėjo nebe žmogaus, bet barbaro ir gangsterio karaliavimo dienos pasaulyje. Tamsta galėsi suprasti, kaip tat kiekvieną iš mūsų šiltai nuteikia, suteikia moralinio sustiprinimo ir įkvepia naujo tikėjimo žmogumi tokie balsai, kaip Tamstos, kurie parodo, kad dar ne visi ir gal ne didžiuma žmonijos yra pavirtę žvėrimis.

"Tamstos sumanymas sudaryti stambesnę fondą mūsų rašytojų idomiesiems naujiems rašiniams leisti yra be galo geras ir reikalingas.

"....Lietuviai pabėgėliai Vokietijoje yra tuo tarpu maistu aprūpinami iš UNRRA, tik kažin ar ilgam. Bet ir jiems maistas būtų svarbiausia. O kaip čia, Prancūzijoje, kur pabėgėliai yra palikti likimo malonei, tai maistas sudaro patį svarbiausią dalyką, nes reikia gyventi pusbadžiai, o juodoj rinkoj su pabėgėlio išdu nepasirodysi.

"Siusti pinigais į Prancūziją ar Vokietiją dar ir delto negerai, kad čia valdžios yra nustačiusios labai žemus privalomus kursus už dolerį. Taigi, koncentruotas maistas ir riebalai pabėgėliams svarbiausia--svarbiau už pinigus!"

Kito F. Rimkaus gauto laiško iš Vokietijos ištraukos:

"Iš Paryžiaus per Lietuvių Raudonojo Kryžiaus Draugiją, D-rą Jasaitį, gavau Jūsų adresą ir žinią, kad Jūs teiravotės apie mane ir net žadėjote prisiusti man pastu siuntinėlių, jeigu būtų reikalinga. Už viską, ypač už gera atmintį nuoširdžiai Jums dėkoju, nes teisingai sakoma, kad draugas, kurs neužmiršta bėdoj yra dvigubai brangus. Jau antri metai gyvenu, kaipo karo pabėgėlis su šeima Vokietijoje: žmona ir 3 vaikais. Teko gyventi keliose vietose, o dabar jau šeštas mėnuo gyvenu D.P. hospital Hanau a/Main, kur esu Children Consultation Doctor (gydytojas--vedėjas). Čia Hanau gyvena apie 3000 lietuvių pabėgėlių. Yra lietuvių gimnazija ir pradžios mokykla. Mano dvi dukros lanko gimnaziją, o sunus pradžios mokyklą. Maistas neblogas, tik negaunam šviežios mėsos, sviesto ir pieno. Net mažiems vaikams pieno nustojo duoti. Gyvenam apgriautose nuo bombardavimo kareivinėse gana ankštai, nes vienam žmogui išeina tik po 3 - 4 kv. metrus grindų ploto.

"Rūpinames dėl mūsų ateities, nes nežinome ar galėsime kada nors grįžti į Lietuvą ar turėsime kur emigruoti, nes Vokietijoje pasilikti ilgai, turbūt, negalėsime. Mūsų globėjai pakol kas mažai kreipia į mūsų reikalus demesio ir, tur būt, dar turėsime kantriai laukti ilgesnį laiką, iki paaiskės mūsų likimas.

"Mes išsiilgstame Amerikos lietuvių spaudos ir gero raminančio žodžio, nes kartais imam abejoti ar galėsime kada grįžti į Lietuvą, ar kaip žydai, neteikę tėvynės, turėsime po svetimus kraštus bastytis. Mano žmonos giminės--Putvinskiai: jos motina, du broliai su žmonomis ir 7 vaikai, viso 12 asmenų, buvo išvežti rusų birželio mėn. 1941 metais į Sibirą ir iki šiol neturim apie juos jokių žinių ar jie gyvi, ar ne. Prašau parašyti, kaip gyvenat ir neužmiršti mūsų. (Pas. Dr. V. Tercijonas

PIRMOS LIETUVISKOS VELYKOS ANT PACIFIKO KRANTO

Jau beveik trys metai mindau amžinai žaliuojančius ir žydinčius Pacifiko krantus, nuobodžiaudamas be savo tautos žmonių ir be savo gimtosios kalbos. Pagaliau netikėtai ir nesapnuotai prieš pat Velykas švystelėjo į mano namus lietuviškas žiburėlis "Kalifornijos Lietuvių" biuletenis. Istikrųjų buvo man didelis siurprizas sužinėjus, kad mano pašoneje esama keletas geros valios lietuvių. Taigi, ta proga, susipažinusi su p.p. Skiriais ju namuose ūliavojom nepaprastai gražias lietuviškas Velykas. Svečių tarpe buvo Chicagietė p. Galeckienė, Dr. Zaikis ir jo žmona p. Fabijonaitis. (Pas. F. Rimkus)

SAN FRANCISCO, CAL.

ACTIVITIES OF ULRA (or BALF)--109 CHAPTER

NEXT MEETING

The next meeting of ULRA will be held on May 12th, P.M., at Mrs. V Bogin home, 833 Cabrillo Street, San Francisco. Members, please be present: the details regarding our concert will be discussed.

FOOD AND CLOTHING FOR DISPLACED PERSONS

With the decision of last meeting, the work to help the displaced persons has begun. Some canned food, fried fruit, sweets, and soap have been bought. Mrs. V. Bogin, Mrs. L. Saviski, and Mrs. B. Skirius donated some clothes which will be sent to the needy ones in Europe. Other members who did not have any clothing to give away donated in money from which canned food was bought. They were: Mrs. J. Shopes, P. Fabijonaitis, and C. Mitchell. Already 4 parcels were sent. Those who would like to contribute also, please call KE-2-4365.

THE DATE FOR OUR CONCERT ALREADY SET

Since the beginning of this year, there has been a talk among our ULRA members that we should give at least one concert a year so that we would not forget the beauty of our Lithuanian songs. However, not only in our group but also in our city as a whole the Lithuanians do not have organized choruses, singers, actors, or otherwise artistically talented people who could fill out an evening with a delightful program. It was up to our president A. Skirius to contact and engage entertainers who could refreshen in our memories the songs which we or our parents sang many years ago. The task was difficult because we do not have any funds to engage singers from the distant East. But money does not always mean everything. This is where we found out that "a friend in need is a friend indeed."

A chorus from our neighboring city Los Angeles which is young but rich in voices and repertoire agreed to help us in our distress--they will come to our city of San Francisco and give a concert on the 29th of June. It is the CHORUS of ST. CASIMER'S PARISH! They have within their group soloists, a violinist, and a pianist. Their director is Mrs. B. Starkus and the accompanist is Miss Jean Grazis. The violinist is J. Zemgulis. It may be that Miss Grazis, a Hollywood dancer of the films, will perform a few numbers of Latin American dancing or a fantasy of Spring and Love. There is a possibility that we will be able to get a few folk dancers from Chicago who will demonstrate the Lithuanian dances in their national costumes. Next time we shall give you a detailed outline of our coming concert.

But--there is an obligation we have to uphold: to see that we fulfill our part of duty. Members of San Francisco branch of ULRA and their friends are urged to support this affair. This will be the first affair of this kind from which the profits will truly go for the benefit of the displaced Lithuanians throughout Europe. If we should succeed, we shall try to aid those who are in Lithuania and Siberia also. So let's do our best to make this concert a success.

SUBSCRIBE TO:

KALIFORNIJOS
LIETUVIAI
(LITHUANIANS OF CALIFORNIA)

Subscription rate is only \$1.00 a year

Send it to "K.L.", 2721 Logan St., Oakland, California

PERSONALS

It seems that this year the nuptial dates filled the early spring-time months. March, April, and May have been the momentous months for the brides-to-be. The cycle began with the marriage of

EDDY RUBEKAS, who formerly lived in Omaha. He married a Swedish girl--Margie on March 6th.

JEAN KAROSS was the next bride. Her marriage was a formal ceremony on March 17th. Now the bride and groom (Navy officer Stanelis from Bayonne, N.J.) are on their honeymoon visiting the various, most famous summer resorts.

EDMUND POŠKUS, a veteran of 4 yrs. overseas service, wedded Eva Damiano on the 28th of April in St. Paul's of the Shipwreck Church. It was a beautiful wedding with bridesmaids, a flower girl, and Mrs. Burke as a soloist, singing "Ave Maria." The young couple is still on their honeymoon.

FRANK FLOREK, a friend of Peter Bogin who stood up as the best man, married a Detroit girl--Jessie on May 4th. Their's was an informal wedding with a reception in the home of Mrs. V. Bogin.

EDWARD YASAITIS, who has been discharged from the Army hardly a month ago, exchanged nuptial vows with Marcella Harvey on the 4th day of May, at St. Mary Magdalene Church in Los Angeles, California.

ELEONOR POŠKUS and Lt. Commander Gordon George have set May 11th as the date for their wedding. It will be a formal ceremony in St. Anne's Church at 12 o'clock noon, with a reception following at the home of the bridegroom's mother, Mrs. Margaret George, in San Francisco.

ADOLPH SAVISKI, brother of James Saviski, has returned from 2½ yrs. of overseas service.

MSGR. M.L. KRUSAS from Monrovia, Calif. spent the Easter holidays at the home of Mr. Tarvydas. Tarvydas has a farm in Half Moon Bay where his family spends most of its time and he himself goes there on the week-ends. He has been working as a manager for Sears, Roebuck, & Co in San Francisco and just recently has been transferred to Pasadena.

MRS. U. GALECKAS visited the Skiriuses during the holidays. She is from Chicago and now has become a prospective settler of California--though not of San Francisco, but Los Angeles. One of her brothers and an aunt are doomed into Siberia who are praying the merciful God to relieve them of their sufferings just as the younger brother has been (now dead--slain by Soviets). The third brother--a priest is a refugee in Germany.

MR. ANTANAITIS, a Lithuanian who has spent the largest part of his life in Charbin, Manchuria and was a resident of San Francisco for many years, is planning now to spend a few years in South America. To get himself prepared for this trip, he has been studying Portugese and Spani.

PETER FABIJONAITIS, one of our greatest supporters, again has shown his keen interest in the work of ULRA (OR BALF). One evening, finding us busy with the packing of parcels for the displaced persons, he donated \$5.00 towards the fund for canned food and other commodities.

PERSONALS

It seems that this year the nuptial dates filled the early spring-time months. March, April, and May have been the momentous months for the brides-to-be. The cycle began with the marriage of

EDDY RUBAKAS, who formerly lived in Omaha. He married a Swedish girl--Margie on March 6th.

JEAN KARUSS was the next bride. Her marriage was a formal ceremony on March 17th. Now the bride and groom (Navy officer Stanell from Bayonne, N.J.) are on their honeymoon visiting the various, most famous summer resorts.

EDMUND POSKUS, a veteran of 4 yrs. overseas service, wedded Eva Damiano on the 26th of April in St. Paul's of the Shipwreck Church. It was a beautiful wedding with bride-smalls, a flower girl, and Mrs. Burke as a soloist, singing "Ave Maria." The young couple is still on their honeymoon.

FRANK FLORER, a friend of Peter Bogin who stood up as the best man, married a Detroit girl--Jessie on May 4th. Their's was an informal wedding with a reception in the home of Mrs. V. Bogin.

EDWARD VASITIS, who has been discharged from the Army barely a month ago, exchanged nuptial vows with Marcelle Harvey on the 4th day of May, at St. Mary Magdalene Church in Los Angeles, California.

ELDONOR POSKUS and Lt. Commander Gordon George have set May 11th as the date for their wedding. It will be a formal ceremony in St. Anne's Church at 12 o'clock noon, with a reception following at the home of the bridegroom's mother, Mrs. Margaret George, in San Francisco.

ADOLPH SAVISKI, brother of James Saviski, has returned from 2 1/2 yrs. of overseas service.

ROBERT L. ARUS from Monrovia, Calif. spent the Easter holidays at the home of Mr. Tarvydas. Tarvydas has a farm in Half Moon Bay where his family spends most of its time and he himself goes there on the week-ends. He has been working as a manager for Sears, Roebuck & Co in San Francisco and just recently has been transferred to Pasadena.

MRS. U. S. SLACKS visited the Skirlinacs during the holidays. She is from Chicago and now has become a prospective settler of California--though not of San Francisco, but Los Angeles. One of her brothers and an aunt are doomed into Siberia who are praying the merciful God to relieve them of their sufferings just as the younger brother has been (not been--slain by Soviets). The third brother--priest is a refugee in Germany.

MR. ANTONIUS, a Lithuanian who has spent the largest part of his life in Chersin, Manchuria and was a resident of San Francisco for many years, is planning now to spend a few years in South America. To get himself prepared for this trip, he has been studying Portuguese and Spani.

PETER EABLON ITIS, one of our greatest supporters, again has shown his keen interest in the work of ULR (OR BALF). One evening, finding us busy with the packing of parcels for the displaced persons, he donated \$3.00 toward the fund for canned food and other commodities.